

De boom in

HET WERD WEER EENS TIJD!

Nederlands Kampioenschap voor Boomverzorgers 2020-2021

AUTEURS: ANNEMIEK WIJNBERGH-VAN VUGT & WOLTER KOK; ORGANISATIE NKB, LUDO VAN MILL; VRIJWILLIGER; JOTTE BRAND, DEELNEMER
FOTO'S: YOSR HMAM-SPIT, VISUAL STORYTELLER

De organisatie van het NKB 2020 (of eigenlijk: 2021) was er eentje van vallen en opstaan. Hieronder doen twee van de organisatoren hun verhaal, aangevuld door het relaas van een vrijwilliger en deelnemer.

2020: afstel

Met heel veel plezier organiseert een heel team van vrijwilligers (onder insiders ook wel bekend als het 'klimclubje') al jaren de KPB-ISA-(klim)wedstrijden... In 2020 waren de gemeente Almere, Staatsbosbeheer en het klimpark Fun Forest bereid gevonden om gastheer te zijn van de Boominfodagen en het NKB. Ondanks enige twijfel van enkele vrijwilligers van het juryteam over de bomen in 'de polder' en de angst dat je in populieren toch nooit een leuk klimevenement neer kunt zetten, zijn wij vol goede moed afgereisd naar Almere om de locatie te bezoeken. Al snel was duidelijk dat wij ons vooroordeel over de 'onklimbare bomen' overboord konden zetten. De bomen waaruit wij onze wedstrijdbombomen konden kiezen, voldeden ruimschoots aan de eisen die wij hiervoor in ons hoofd hadden zitten. Maar met bomen alleen kom je er niet. Op het terrein waren ook alle andere voorzieningen aanwezig: kampeermogelijkheden en de mogelijkheid om sponsors in de buurt van het wedstrijdterrein van een plekje te voorzien, alles was mogelijk. Dus werd in het vroege voorjaar 2020 door het klimclubje onder het genot van een frietje en een warme chocomel de knoop doorgehakt.

De gesprekken met onze gastheren en de cateraar liepen gesmeerd en wij gingen ervan uit dat het NKB van 2020 weer een geweldig evenement zou gaan worden. Zelfs toen corona haar intrede deed dachten we dat met wat kleine aanpassingen het hele evenement wel door kon gaan. We weten inmiddels beter. Het NKB moeten annuleren bleek echter nog een van de minste problemen. Maar wij gaven ons niet zomaar gewonnen. Het NKB was dan geen optie meer, maar misschien konden wij toch nog iets doen met de studenten. Om dit voor elkaar te krijgen zochten we contact met de organisatie van de Lekker Belangrijk-klimwedstrijd. De LB was bereid om de studentenwedstrijd van de KPB-ISA te hosten in België. Alles was in kannen en kruiken, er waren 18 inschrijvingen, onder meer ook van enthousiaste zuiderburen. Totdat minder dan een week voor de aanvang van de wedstrijden alle buitenlandse stages, cursussen en studiereizen werden verboden. Dus moesten wij op het allerlaatste moment een streep door het evenement zetten. Geen NKB, geen studentenwedstrijd, ook de LB-wedstrijden gingen niet door. Maar goed, we hebben in 2020 toch met veel plezier 'georganiseerd'. >

Maar wij gaven ons niet zomaar gewonnen

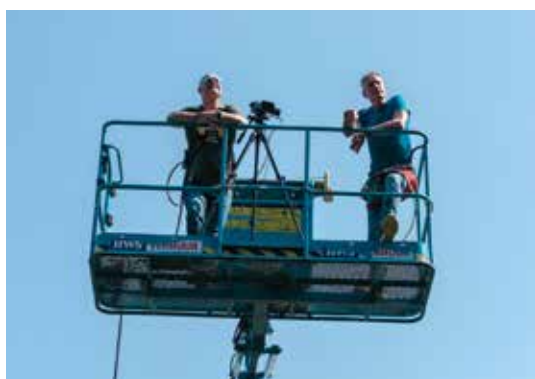
2021: nieuwe poging

Na een paar maanden rust begon het weer te kriebelen. De leden van het klimclubje werden gepord, de organisatie van de Boominfodagen werd wakker geschud en er werd weer contact gezocht met de gastheren van vorig jaar. Zo goed als de contacten verliepen in 2020, zo stroef liepen de gesprekken nu. Al snel werd ons duidelijk dat de locatie in Almere geen optie meer zou zijn, en de Boominfodagen gingen alvast online.

De tijd ging dringen. Een nieuwe locatie is niet zomaar gevonden en nu waren de criteria veel strenger. Een wedstrijdlocatie op openbaar terrein zat er niet in. Dit zou veel te veel gedoe geven met vergunningen en bezoekers. Maar, o wat hadden wij zin in een KPB-samenzijn met bomen, kampvuur, goede gesprekken en gezelligheid. We lieten het er niet bij zitten en gingen op zoek naar een privéterrein.

De oplossing werd gevonden bij onze Nederlandse opleiders. Dit zou ook meer mogelijkheden bieden om het NKB te houden onder de coronaregelgeving voor workshops of verenigingsbijeenkomsten.

Rondom Praktijk Centrum Bomen in Apeldoorn staan mooie bomen om een wedstrijd in te klimmen en de heren waren bereid om ons te verwelkomen. Dus gingen wij weer van start met het organisatorisch optuigen van de wedstrijd. Totdat wij vanuit Apeldoorn te horen kregen dat de eigenaar van de bomen rondom PC Bomen (niet het PC Bomen zelf), geen toestemming gaf om het evenement daar te organiseren.

IPC Groene Ruimte

De volgende optie was IPC Groene Ruimte in Schaarsbergen. Minder bomen, maar misschien toch een leuke locatie. Snel contact gezocht met IPC Groene ruimte en ook daar waren wij van harte welkom. Omdat hier alle bomen op het eigen terrein staan ging de communicatie een stuk sneller.

Locatie? Check! Datum? Het was een gokje, het eerste weekend van juli: IPC Groene ruimte wat rustiger, ETW-studenten geen examens meer, meeste vrijwilligers en deelnemers nog niet op vakantie, verwacht dipje in de coronabesmettingen. Check!

Corona? Bijna check! Wij van de organisatie hadden ons er al mee verzoend dat publiek geen optie zou zijn en dat er strikte regels moesten worden opgesteld. We werden ondergedompeld in voorschriften en adviezen waar we wel of niet aan moesten voldoen, en werden voor de vraag gesteld of deze wel of geen betrekking hadden op een evenement als het onze. Gelukkig kregen we hulp van Moniek Donders en met tijdslots, door eigen stoelen en tafels mee te nemen, buitentoiletten, groepsindelingen en andere kunstgrepen konden we aan alle regels voldoen.

Vrijwilligers? Die stonden te trappelen. We hadden elkaar veelal anderhalf jaar niet gezien. Het was hoog tijd voor een NKB. De inschrijvingen stroomden binnen: 24 studenten, 23 NKB'ers (waarvan er menig klimmer zich ook inzette als vrijwilliger bij de studentenkampioenschappen) en ca. 40 juryleden/vrijwilligers.

De rest is voor ons history, waar jullie zelf bij hebben kunnen zijn. Voor het vervolg van dit verhaal gaan we verder met de verslagen van Ludo van Mill en Jotte Brand. Waarom? Omdat wijzelf van het evenement eigenlijk niets mee hebben gekregen. Maar we hebben wel genoten. Genoten van alle gemeenschapszin, het hart voor ons vak en het NKB.

Annemiek en Wolter

Door zo'n competitie zien de jonge honden waar ze staan in hun ontwikkeling

Sfeerimpressie

Als vrijwilliger was ik aanwezig bij dit, laat ik daar meteen maar mee beginnen, zeer soepel verlopen Nederlands Kampioenschap voor Boomverzorgers. Op voorhand was ik wat sceptisch moet ik zeggen: geen publiek, wat kleiner evenement, etc.

IPC Groene Ruimte in Schaarsbergen; misschien qua bomen niet de allermooiste plek, maar in het huidige tijdsgewricht wel een uitstekende en afgebakende plek waar we in de luwte ons ding konden doen. Met de gegeven omstandigheden werden door de vrijwilligers mooie wedstrijdonderdelen opgebouwd.

Iedereen – deelnemers, organisatie en vrijwilligers – had er duidelijk zin in! Daardoor was er ook een uitstekende en ontspannen sfeer alle dagen. Nieuwe contacten die gelegd werden, maar ook bestaande contacten die weer nieuw leven ingeblazen werd. Natuurlijk rond en bij de wedstrijdonderdelen, maar ook bij de maaltijden, rond het vuur en met een drankje in de hand. Sterke of slappe verhalen, eventueel een serieus gesprek. Die verbindingen maken ook dat ik het zo naar mijn zin heb binnen deze club mensen en zijn de reden waarom waarschijnlijk een grote groep boomverzorgers en aanhang ieder jaar hier weer komen opdagen om met elkaar te lachen en te ontspannen en om zich als deelnemers in te spannen.

Studentencompetitie

Voor mij persoonlijk het mooiste deel van het NKB! Jonge/beginnende boomverzorgers die als deelnemers strijden tegen elkaar en soms struggelen met zichzelf. Met nog weinig ervaring, soms onvoldoende spulletjes en skills. De dag begon met de gezamenlijke gearcheck waarbij alle studenten in de grote kapschuur onder toezicht van de bijeen gestroomde vrijwilligers/juryleden hun klimspullen controleerden. Gebreken werden mooi opgelost; spullen werden gedeeld en uitgeleend. In groepjes werden onze nieuwelingen ondergedompeld in het NKB-gevoel en de skills van het wedstrijd klimmen. Sommigen werden geïnstrueerd hoe ze SRT (soms voor het eerst van hun leven) naar boven kon-

den zodat ze daar met veel bevologenheid in de bomen hun beste prestatie konden neerzetten. Door zo'n competitie zien de jonge honden/boomverzorgers ook waar ze staan in hun ontwikkeling, wat ze inmiddels al kunnen en wat er nog te leren valt, en groeit de onderlinge saamhorigheid die voor boomverzorgers zo kenmerkend is. Samen klussen aanpakken en elkaar stimuleren in je ontwikkeling in dit mooie vak.

Een dag hard werken en leren resulteerde in prijzen – die volop werden aangeboden door onze sponsors –, in een hoop opgeslagen kennis en gesloten vriendschappen. Een aardige groep studenten bleef ook tijdens de rest van het evenement nog 'hangen'.

Bedankt!

Op het gevaar af iemand te vergeten (maar ik ben niet zo bang aangelegd...) dus bij dezen: de organisatie, directeur Annemiek van Vugt, wat een goeie! De wind er altijd goed onder, maar mensen ook op de juiste manier weten te motiveren en klussen weten te delegeren. Haar 'rechterhand' Wolter Kok, met tomeloze energie allerhande klussen aanpakkend. Robert van Rijn en Esther, die de catering fantastisch op orde hadden en lekkere maaltijden wisten te regelen. Alle bestuursleden van de KPBI-ISA die hun steentje bijdroegen. En vooral niet te vergeten ALLE vrijwilligers/juryleden die alle wedstrijdonderdelen opbouwden en de klimmers hebben begeleid. Waardoor alles veilig en in een goede sfeer verliep.

Van IPC Groene Ruimte verdienen Don en Koen bijzondere dank voor de moed om hun nek uit te steken in de huidige tijd om als gastheer te willen fungeren voor deze flinke groep eigengereide mannen en vrouwen. Sponsors ook hartelijke dank.

En dan voor degenen die hier niet bij naam worden genoemd, het mooie van zo'n evenement is dat IEDEREEN net zo belangrijk is in het rond krijgen van het geheel. Het is door ieders inzet een geslaagd evenement geworden waar we met trots en tevredenheid op kunnen terugkijken. Wanneer is het volgende NKB? Ik heb er zin in.

Ludo van Mill

Dit artikel gaat verder op pagina 19. >

Vervolg pagina 15.

Wat fijn dat we weer mochten. De donderdag kwam ik aan toen de studentencompetitie net afgelopen was. Het deelnemersveld was 24 man sterk (helaas nog zonder enige vrouw). Geweldig om te zien hoe blij iedereen was met zijn resultaat.

Voorrondes

Iedereen werd enthousiast nu ze weer los konden gaan op de onderdelen van de voorrondes op vrijdag. De bomen waren bescheiden van formaat, maar de uitgezette routes bij alle onderdelen waren er zeker niet minder om! Zo heb ik zelf ontzettend genoten van de workclimb en speedclimb. De throwline was ook erg vernuftig opgezet. Gezien er twee studenten in mijn groep meededen aan het NK kon ik trucjes en kennis die ik de afgelopen wedstrijden heb opgedaan, ook doorgeven aan de jongere generatie. Nu klink ik als een oud bokkie, maar de wedstrijden zijn er om kennis te blijven vergaren en te delen met elkaar. Hoe lang je ook klimt, je kan altijd weer wat leren! Uiteindelijk resulteerde die dag in een medaille voor drie onderdelen én eindigde ik de voorrondes als eerste. Ik had er van tevoren niet heel veel vertrouwen in, want ik was maanden bezig geweest met inventarisatiewerk en had weinig klimmeters gemaakt. Dus dat maakte de euforie extra groot om de master te mogen klimmen, al helemaal samen met Jeroen Snaaijer en Harrie Verbeek. Michiel Dirven kreeg een mooie kans om te ruiken aan de masters, die hij mocht voor klimmen omdat hij als 4^e geëindigd was.

Soms is het naar beneden krijgen van je materiaal het meest zenuwslopend

Master

De route in de masterboom was uitgezet door Walter Hak en Wouter van den Dungen. Hoe dichterbij de starttijd naderde, hoe groter de zenuwen werden. Toen ik het geplande punt had geworpen en mijn accesslijn hing, zakten de zenuwen weg. Ik denk dat meerdere mensen die in de master hebben gestaan dat punt herkennen, dat je eindelijk kan genieten van je klim. Er waren meerdere mooie posten uitgezet, met als meest uitdagende de buzzertak boven het water. Ook de takwerppost was een listig station, er was een lastige worp naar het target op de grond. De derde en laatste poging was gelukkig raak! Na de buzzer gehaald te hebben en met nog 2 minuten op de klok, was het zaak om het spul veilig beneden te krijgen. Hoe mooi je plan ook is en hoe goed je klim ook gaat, soms is het naar beneden krijgen van je materiaal het meest zenuwslopend. Zo hadden Harrie en Jeroen beiden pech met het verwijderen van het materiaal en bleef er wat achter in de boom, wat leidt tot strafpunten. Naderhand is het leuk om te horen en te zien hoe de anderen hun route door de boom bepalen en uitvoeren.

Het gevoel is fantastisch om als nummer 1 de master af te mogen sluiten en je te plaatsen voor het WK. Maar waar ik nu als eerste het meest naar uitkijk, is samen met Harrie en Jeroen het EK 2022 in België te klimmen! Het was dus weer een groot feest, waarvoor ook veel dank aan de organisatie. Ik hoop jullie allemaal, deelnemers en publiek, volgend jaar weer te zien!

Jotte Brand